

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر مجتمعات رفاهی و تفریحی بین راهی در توسعه و رونق صنعت گردشگری ایران و ژاپن (مطالعه موردی در ایران: استانهای تهران، البرز و قزوین)

محل انتشار:

دومین همایش ملی دستاوردهای نوین در مطالعات سبز؛ چالش ها و کاربردها (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

بنفشه فراهانی - عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی مازیار

علی شاملو - کارشناسی ارشد رشته بازاریابی جهانگردی

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف: «بررسی تاثیر مجتمعات رفاهی و تفریحی بین راهی در توسعه و رونق صنعت گردشگری در استانهای تهران، البرز و قزوین» آغاز شد. مسئله اصلی در این مطالعه این بود که روشن کند: چه تعداد از «مجتمع های رفاهی و تفریحی بین راهی» موجود در مسیر تهران- البرز- قزوین از نظر مجوز ساخت، نوع تسهیلات، مکان احداث، طراحی، نوع و کیفیت ارائه خدمات، با تعریف وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ساخته شده و به توسعه و رونق گردشگری منطبق با «الگوی پیشرفت ایرانی- اسلامی» کمک میکنند؟ روش تحقیق از نظر هدف آن: «کاربردی»، معطوف به «کاربرد تدریجی نتایج تحقیقات در تصمیم گیریها و سیاستگذاریهای کلان ملی، منطقهای و بینالمللی» میباشد. و از نظر روش و نحوه گردآوری داده ها، از نوع توصیفی- تحلیلی و در چارچوب «مطالعه موردی» که نوعی از «پژوهش کیفی» انتخاب شد و برای کمک به داوری منصفانه در نقد وضع موجود و ترسیم تصویری از وضع مطلوب با داده های طرح توسعه ایستگاه های کنارجاده کشور ژاپن مقایسه گردید. یافته های این مطالعه به طور مستقل و در مقایسه با تجربه کشور ژاپن نشان داد که: برنامه توسعه مجتمعات رفاهی خدماتی رفاهی کشور، اگرچه به نسبت ۲۰ سال پیش توسعه کمی قابل قبولی یافتهاند و با فاصله استاندارد و با ظاهری کاملاً مدرن در طول جاده های اصلی کشور استقرار یافته اند، ولی هنوز فاقد تئوری، فاقد سامانه های اطمینان بخش و آگاهی دهنده برای عموم هستند. هنوز از نظر کنترل کیفیت ارائه خدمات و رعایت حقوق مسافران و استانداردهای گردشگری با استانداردهای روز جهانی فاصله دارند با برنامه و محتوای سند راهبردی توسعه گردشگری کشور بیارتباط و چنان ماموریتی که بتوانند از ظرفیتهای کشاورزی و صنایع دستی جوامع محلی و جاذبه های پیرامون خود، برای جذب مسافر و گردشگر استفاده کنند، برایشان تعریف نشده است و در نتیجه نقش موثری بر رونق و توسعه پایدار گردشگری به ویژه در مناطق کمتر توسعهیافته و مناطق نمونه گردشگری و جاذبههای میراثی- گردشگری منطقه مورد مطالعه ندارند. پیشنهاد سازنده این است که شبکه ای از «ایستگاههای کنار جاده» با اهداف چندمنظوره، با مشارکت مقامات و مردم محلی ساخته شده و به مرور در مسیر اصلی، فرعی (شهری، روستایی و عشایری) و جاذبه های گردشگری توسعه داده شود و دادههای همه انواع تاسیسات گردشگری در یک سامانه مرکزی بر بستر اینترنت متمرکز و برحسب نیاز مراجعه کنندگان اطلاع رسانی کنند.

کلمات کلیدی:

توسعه گردشگری، مجتمع های رفاهی و تفریحی بین راهی، استانهای تهران، البرز، قزوین ایران، ایستگاههای کنارجاده ای ژاپن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1615091>

